

1873-08-25

AFSENDER

Karl Madsen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 22 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

25/6 73

Min smilde Skovgaard!

Maar jeg takke Dig
For Hilsenen i Skredsvigs Brev til mig,
Og hvor Din Sindrighed mig dog fornøjede,
Og for Din Kløgt min Agtelse forhøjede,
Naar Du "den Eddalæsende" mig kaldede.
Den Roes med Ret jeg haaber mig tilfaldet,
At her min Edda jeg tilgaavne stodeset,
Og til dens Indhold Vjendshaben formig
Thi mangen Rune, Ud paa Skjoldet risted,
Som blisset sin Betydning havde mistet.
Der forduim som en Glæde stod mig der,
Den har Verdande mig fortolket her.
I hver en Elv, i hvert et Kildevald,
I Skoven, Fossen, Kløven, paa hvert Fjeld
Jeg fundet har det dybere forklaret
Hvad ved at læse Edda jeg erfarede! —
Du tror vel neppe, men det er dog sandt,
At her i Skoven Mimers selv jeg fandt.
Saa lidt! Engang, da jeg en Aften ene
I Skoven flakkede om, Ublødt Fjeldets Stene
En Røst, mig syntes, kunde jeg fornemme,
Jeg standsted, lytted, det var Mimers Stemme,
Snart bruste den, snart var den mild
og blid,
Men stæde rastløs, gav sig nyske Tid

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

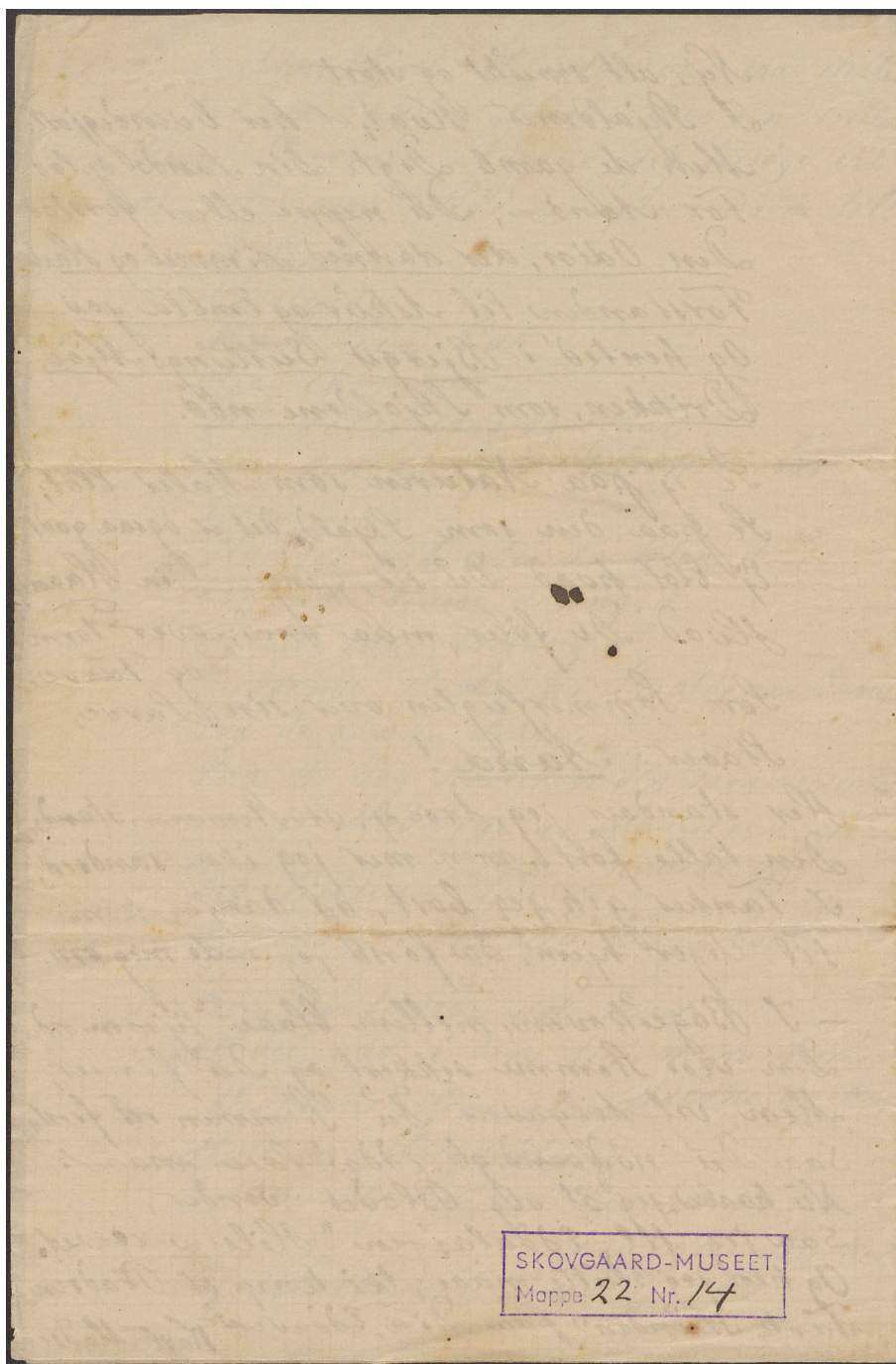
At trokke Vejret. Nivindtom var saa stille
I Franen hvilken Drosken slog sin Talle,
Mens Stemmen plaged. Jeg forsøge vil
At tolke den. Høi da opmærksom til!
Rislende,
Hvislende,
Løber min Bak
Bag Elmehak.
Din løber idag og igaar
Som den løv'ede Husinoc Aad
Kilbaan.
Hvorfor vil Du da klage?
Er end Tiden orang,
Og vil ikke engang
Kæmpende Herkechi Skjaldens Sang
Fra de gamle Dage,
Saa et dog Natviren den samme, toner,
End er Madstrav og Maaltrav ej
Til Tjeldens Ton, naaede op!
I, endnu ikke Du klage vil!
Hvis Du trodde vel kun
At det var i den Tid, man mon
At man Himel fant Aserne dykke,
Hvor en Morgenstænd
Drikke Hjøden, sin Livskrafts tur,
igode Stykke
M. Valfadert Pant.

Ny, alt smukt og stort
I Skjaldens Rind, et her bevidgjalt,
Med de gamle Ligte Din sande gødet,
For Amden, Ili neppe eller forsted,
Den Odin, der dækked Himmel og Hav
Forstander til Aker og Emllæ ger
Og hentet i Bjergat Sættings Mjød,
Drikken, som Skjaldene mæd.

Se, i paa Naturen som Malet blot,
Se paa den som Skjald, det er ogsaa godt,
Et blot paa Du sid, i jingiv Din Maan,
Hvad Du føler, maa smid, over Tom
og Tærve,
Som Sommerfuglen over sin Larve,
Klaar: Sand!

Her stander jeg, troe ej, at Sommer stander,
Den talte fott, men met jeg ikke sandes,
I Tanker gik jeg bort, ad danyeg kom
Til Viger hjem, du først jeg sode mig om.
I Bøgeskovene, mellem Kaae Tjersmindet
Den ideo Komme sikket og Du fæder,
Men vil tilgavni Du Hensmen rd forde,
Saa Du nokvond, gl. Edder, lere maari,
Nu haaber jeg et sil, Bladet vender,
Saa jeg Hl. Eddalas' ren Hilem cædet,
Og her jeg slutte maae, thi kenp et Bladren.
Tantke skændom paa Din, Edder, Nord. Madsen

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 14